

Ewald Frank, Krefeld, 1. 2. 2015, Krefeld

„Pre tú príčinu skláňam svoje kolená pred Otcom nášho Pána Ježiša Krista, z ktorého má každý rod na nebesiach i na zemi svoje meno, žeby vám ráčil dať podľa bohatstva svojej slávy, skrze svojho Ducha, mocou zosilniť na vnútornom človekovi, aby Kristus skrze vieru prebýval vo vašich srdciach, aby ste zakorenení v láske, a pevne založení, dokonale vládali pochopiť so všetkými svätými, jaká je to šírka a dĺžka, hĺbka a výška, a poznať lásku Kristovu, ktorá prevyšuje rozum, aby ste boli naplnení vo všetku plnosť Božiu. A tomu, ktorý môže urobiť nad všetko, nesmierne viac než prosíme alebo rozumieme, podľa moci, ktorá pôsobí v nás, tomu sláva v cirkvi v Kristu Ježišovi po všetky pokolenia veku.“ [Efežanom 3:14-21]

[Požehnanie detí]

Áká milosť, že aj v tejto veci smieme jednať biblicky a deti i celý dom posvätiť Pánovi, aby na všetkých mohlo spočinúť požehnanie všemohúceho Boha.

Potom, čo odovzdám pozdravy, by som chcel dnes poprosiť brata z Angoly a brata z Londýna, aby prišli a s nami ďakovali. Bolo by dnes pekné, ak by sme k tomu mohli pridať ešte dva jazyky – žeby sa brat Yuri Gebernyk modlil v ruštine a náš brat Kupka v poľštine – sme predsa zhromaždení medzinárodne. Ak myslím na to, že dokonca aj piesne sú len v troch jazykoch a zhromaždených ich tu je 12, do ktorých je prekladané, tak potom vždy spolucítim s tými, na ktorých jazyk neberieme ohľad. Angličtina je teraz svetovým jazykom a všetci v celom svete hovoria anglicky.

Máme mnoho pozdravov a telefonátov – Boh jednoducho požehnal v celom svete. Ak myslím na to, že v Edmontone, Kanade je o 8 hodín menej, na Novom Zélande je o 10 hodín viac, niekde je skoro ráno, niekde je neskoro večer a všetci sa pripájajú a všetci majú účasť na tom, čo Boh učinil a ešte dnes koná.

[Pozdravy a modlitby ďalších bratov]

Ák Boh chce, počas nasledujúcich mesiacoch budeme mať zhromaždenia v Orleans, Paríži, Amsterdame, Bruseli a využijeme závery týždňa, aby sme niesli Slovo Pánovo. Pôjdeme na Kubu, kde Boh otvoril dvere do baptistickej cirkvi.

Milovaný Pane, posväcujeme Ti toto zhromaždenie, Ty príď ku Svojmu právu. Ty si prítomný. Tvoj návrat je blízko. Vytrhni z ohňa, tak aby

padli rozhodnutia. Milovaný Pane, Tebe nech je vzdaná česť a chvála! Požehnaj všetkých ľudí po celej zemi, našich bratov a sestry, ktorí sú teraz s nami a s Tebou spojení vo všetkých národoch, jazykoch a národnostiach. Predkladáme Ti všetko a ďakujeme Ti za to, že to dobre učiníš. Chválené a velebené nech je Tvoje nádherné a sväté meno Ježiš. Amen. Môžete sa posadiť.

Pánu, nášmu Bohu, buď vzdaná česť.

Verím, že sme zhromaždení s hlbokou vďačnosťou. Vďační, že Pán skrze Svoje Slovo s nami priamo hovorí.

Odpustite, milovaní bratia a sestry, obzvlášť všetci tí, ktorí hovoríte inými jazykmi, ale už v druhom verši, ktorý sme čítali, je vo všetkých iných jazykoch použité slovo, ktoré v originále nestojí. Tam, kde my v liste Efežanom 3:15: „...z ktorého má každé **otcovstvo** [v slovenčine „rod“], ktoré je na zemi, svoje meno...“ [z nemeckého prekladu] – tam stojí vo všetkých iných jazykoch: „...z ktorého má svoje meno každá **rodina** na nebi a na zemi...“. Vo všetkých jazykoch pod nebom je na tomto mieste napísané „rodina“ a v našej Biblii stojí: „*otcovstvo*“. A na základe tejto jednej vety povedali: „V nebi je rodina. V nebi nie je len jeden, ale je ich tam viacej.“ Na tom bolo založené učenie trojjedinosti. Rovnako ako i v ev. Jána 5:7 „Traja sú, ktorí svedčia na nebi...“ V nemeckej Biblii tento verš vôbec nestojí. Vo všetkých ostatných Bibliách stojí: „Traja sú, ktorí svedčia na nebi...“ V nebi nie sú traja, v nebi je jeden, áno – jeden pravý Boh.

Ak to tu zmieňujeme, bratia a sestry, tak preto, že nám bola z milosti darovaná v našich prekladoch Biblie presnosť – „každé *Otcovstvo*“. My sa predsa nemodlíme „naša rodina, ktorá si v nebesiach, ale: „*Otče náš, ktorý si v nebesiach, posvätené buď Tvoje meno...*“ Biblia skutočne hovorí len o jednom jedinom Bohu. Mohli by sme zísť do podrobností – kedy boli tieto veci začlenené – v 3. a na začiatku 4. storočia, keď vzniklo učenie Trojice. Všetko by sme mohli čítať v dejinách organizovanej cirkvi.

Sme jednoducho zo srdca vďační za to, že nás Boh zaviedol späť ku Svojmu Slovu.

Aj to, čo sme čítali v Efežanom 3:20: „*A tomu, ktorý môže urobiť nad všetko, nesmierne viac než prosíme alebo rozumieme, podľa moci, ktorá pôsobí v nás...*“ **V tebe, vo mne pôsobí pod zvestovaním Slova, keď mu veríme, tak je Božia moc v činnosti, aby to, čo je zvestované, mohlo byť v nás vypôsobené.** A dokonca tu stojí: „...*ktorý môže urobiť nad všetko, nesmierne viac než prosíme alebo rozumieme...*“ Viac, ako sa

ty a ja opovažujeme veriť – všetko z milosti – „...ktorý môže urobiť nad všetko, nesmierne viac než prosíme alebo rozumieme...“

Zostaňme tu predsa len na moment stáť. My všetci prinášame Pánovi modlitby a prosby. A potom tu Pán hovorí, že je mocný urobiť oveľa viac ako mu prinášame, ako mu hovoríme v modlitbe, viac ako ho prosíme. Nie je to pramocné?! Nie je to pramocné Božie Slovo, ktoré nás napráva, potešuje a z milosti skutočne dodáva novú odvahu?

A potom vo verši 21: „...tomu sláva v Cirkvi“ Aj dnes! Jemu náleží česť v Cirkvi. My sme dnes zhromaždení ako Jeho Cirkev a Cirkev je základom a stĺpom pravdy – 1. Timoteova 3:15 – „...tomu sláva v Cirkvi v Kristu Ježišovi po všetky pokolenia veku vekov. Amen.“

Nášmu Pánovi a Bohu buď vzdaná všetka česť za všetko, čo pre nás učinil. Vykúpenie a potom zjavenie Svojho Slova a Svojej vôle.

Keď počujeme brata Branhama hovoriť, že Mojžiš mal Božiu zvesť pre jeho čas, ale že náš Pán nemohol priniesť zvesť Mojžiša. Boh mal vo všetkých časoch úseky v spásnych dejinách, a ak sledujeme posledné stovky rokov, tak to boli požehnané úseky dejín, ktoré šli ďalej, stále hlbšie do Slova, ale teraz na záver, skutočne na konci času milosti, smieme prežiť všetko: **ospravedlnenie skrze vieru v dokonalé dielo na kríži Golgoty**. To bola hlavná zvesť reformácie. Ako druhé **posvätenie** – no nie vlastné posvätenie, ale: „*Posväť ich vo Svojej pravde. Tvoje Slovo je pravda.*“ [Ján 17:17] Žiadny človek nemôže byť posvätený bez pravdy, ale „*Posväť ich vo Svojej pravde.*“

Aj čo sa s týka **krstu Duchom Svätým**: Bratia a sestry, musí prísť okamih, keď spoločne zvoláme: „*Pane nepustím Ťa, len ak ma požehnáš!*“ [1. Mojžišova 32:26] Neodídem, jedine že ma naplníš Svojim Svätým Duchom! **Musí v nás povstať taká veľká túžba, že Pán Svoje Slovo skutočne môže potvrdiť.**

Vy milí, chceme prebrať ešte niekoľko biblických miest. Náš Boh je verný Boh a hlavnou témou je návrat nášho drahého Pána, zavolanie von, oddelenie a príprava na slávny deň nášho Pána.

Všetci apoštoli o tom písali – nielen Pavol.

Jakub píše (čítajme len 2 – 3 verše od každého z apoštolov) známe Slovo v kapitole 5, verš 7: „*A tedy pozhovejte, bratia, až do príchodu Pánovho.*“ Toto Slovo je adresované priamo nám a zvesť, ktorá predchádza návratu Pána, sme počuli a veríme z celého srdca, a preto máme plnú účasť na tom, čo Boh práve teraz koná.

A potom druhá časť verša 7: „*Hľa, roľník očakáva vzácny plod zeme a čaká naň trepezlivo, až dostane včasný a pozdný dážď.*“

Čo môže roľník iného činiť, ako siať semeno a potom čakať, že sa jedno i druhé stane? To viac nie je v našej moci. My semeno smieme a môžeme rozsievať, ale Boh musí poslať ranný dážď k sejbe a pozdný ku žni, ale oboje zaslúbil a oboje koná – ako poslal ranný dážď, tak pošle aj pozdný.

Ako ďalšie máme Slovo z 1. listu Petra, kapitola 1, kde je niekoľko veršov o návrate Pána, ale obzvlášť verš 12:

„...*ktorým bolo zjavené, že nie sebe, ale nám slúžili tým, čo vám je teraz zvestované skrze tých, ktorí vám zvestovali evanjelium v Svätom Duchu, poslanom s neba, do čoho žiadajú si anjeli nazrieť.*“

Priamo vo verši 13 je potom reč o príprave:

„*Preto opášte si bedrá svojej mysle a súc triezvi dokonale sa nadejte na nesenú vám milosť, ktorá vám bude daná, keď sa zjaví Ježiš Kristus.*“

Vo verši 14 potom prichádza výzva:

„*Ako poslušné deti...*“ – poslušnosť je lepšia ako obeť!

„*Ako poslušné deti neprispôsobňujúc sa driernejším v svojej nevedomosti žiadostiam, ale podľa toho Svätého, ktorý vás povolal, aj sami buďte svätí v každom obcovaní. Pretože je napísané: Buďte svätí, lebo Ja som Svätý!*“

Vo verši 25 končí Peter túto kapitolu slovami:

„...*ale Slovo Pánovo zostáva na veky. A to je to Slovo, ktoré sa vám zvestovalo.*“

To isté Slovo. Všetko ostáva tak, ako to bolo na počiatku.

Ján nehovoril len o návrate Pána – čítajme 1. list Jána 2:28: „*A teraz, dieťatká, zostávajme v Ňom, aby sme, keď sa ukáže, mali smelú dôveru a neboli zahanbení pred Ním, keď príde.*“

Vy milí, **zhromaždenia, ktoré nám Boh z milosti dáva, sú časom prípravy.** Časom, v ktorom sme zhromaždení pred Božou tvárou, aby sme počuli Slová napomenutia a útechy. Kofki dnes prechádzajú núdzami, ktoré predtým neboli v takom množstve, ako sú teraz? Prejdite rodinami, prejdite manželstvami, prejdite skrze všetko – je skutočne zjavené, kto len bežal s nami a kto je Pánom volaný a vydal sa na cestu Jeho nasledovania. Pod zvestovaním Slova je to skutočne zjavené a skrze náš duchovný postoj sami zjavujeme, kam patríme. Preto musíme a smieme Bohu za všetko zo srdca ďakovať. Aj keď všetci, ktorých si Pán vyvolil, prechádzajú cez najhoršie útoky a nebývajú porozumení, napriek

tomu zostávame s naším Pánom a On zostáva s nami tak, aby sme prešli od viery k realite, keď k tomu príde čas.

V 2. liste Jána 7 máme veľmi dôležité miesto, ktoré tiež musíme zdôrazňovať:

„Lebo mnohí bludári vyšli do sveta, ktorí nevyznávajú Ježiša Krista, prišlého v tele. To je ten bludár a antikrist.“

Aj tu máme pramocné Slovo a väčšina prekladov Biblie podáva tento text v minulom čase. Ale existuje oboje: Náš Pán sa zjavil v tele z mäsa, vstal z mŕtvych, Jeho telo bolo premenené a opäť sa telesne vrátil v tele vzkriesenia! Preto to jednoducho musí byť zdôrazňované. Aj tí, ktorí sa odvolávajú na brata Branhama, a to, čo povedal o 1. Tesaloničanom 4:13, jednoducho úplne zle porozumeli. A prečo? Jednoducho preto, lebo nemajú rešpekt pred Božím Slovom.

Bratia a sestry, my počúvame Slovo pozorne a s rešpektom a nemáme pri tom žiadne vlastné myšlienky. Sú dve veci, ktoré si máme všimnúť:

V ev. Matúša 25 zaznieva volanie k prebudeniu všetkým, ktorí teraz žijú.

V 1. Tesaloničanom 4 od verša 13 sa jedná v prvom rade o tých, ktorí zosnuli v Kristu a ktorých Boh spoločne s Ním privedie – vtedy zaznie volanie k prebudeniu tým, ktorí zosnuli v Kristu. Potom budeme my premenení a spoločne budeme vytrhnutí na oblakoch v ústrety Pánovi do povetria.

Toto biblické miesto nepripúšťa žiadny vlastný výklad! Musíme mu veriť tak, ako je nám zanechané. Každý, kto s rešpektom číta od verša 13, zistí bez námahy, o čo sa jedná, v akej súvislosti je nám Slovo z milosti darované.

Aj keď sa brat Branham nevyjadril vždy presne, tak predsa vieme, že nás Duch Svätý vedie do každej pravdy. On porovnal 1. Tesaloničanom 4 a volanie k prebudeniu s naším časom.

Bratia a sestry, povedzme to úplne zreteľne ešte raz: Kto číta presne, ten zistí, čo bolo povedané. Ak je však rozširované učenie, že Pán prišiel už v roku 1963 a že trón milosti je teraz trónom súdu atď.?

Bratia a sestry, dnes sa nejedná o učenia, ktoré sú niekde inde, ale o falošné učenia a falošných učiteľov, ktorí sa odvolávajú na Branhama, ale nevracajú sa späť k Božiemu Slovu, nemajú vôbec žiadny rešpekt pred Božím Slovom a brata Branhama si zapriahnu pred tieto veci, ktoré učia.

Povedzme to ešte raz: Matúš 25: „*Hľa, Ženích prichádza...*“ Všetky pospali a potom zaznelo volanie prebudiť sa z duchovného spánku, ozdobiť lampy, naplniť olejom, džbány vziať so sebou na stretnutie so Ženíchom, pretože tak znie volanie: „*Hľa, Ženích prichádza, vydajte sa na stretnutie s Ním.*“ To je zvesť, ktorú teraz počujeme a zvestujeme.

V 1. Tesaloničanom 4 to máme priamo vo verši 14 písomne zanechané: „*Lebo ak veríme, že Ježiš zomrel i vstal z mŕtvych, tak i Bôh tých, ktorí zosnuli, skrze Ježiša privedie s Ním.*“

Potom Pavol hovorí niečo „*...Slovom Pánovým...*“ a to sa mi mimoriadne páči, verš 15: „*Lebo to vám hovoríme Slovom Pánovým, že my živí, ponechaní do príchodu Pánovho, istotne nepredstihneme tých, ktorí zosnuli. Lebo sám Pán s veliteľským povelom, s hlasom archanjela a s trúbou Božou zostúpi s neba, a mŕtvi v Kristu vstanú najprv...*“

Kto zvestuje návrat Pána bez vzkriesenia mŕtvych, skutočne nevie, čo hovorí. Takže: vždy späť k Božiemu Slovu.

„*...mŕtvi v Kristu vstanú najprv a potom my živí ponechaní budeme razom s nimi vychvátení v oblakoch v ústrety Pánovi do povetria. A takto budeme vždycky s Pánom. Takže sa potešujte navzájom týmito slovami.*“

Bratia a sestry, Boh nám z milosti daroval prístup skutočne veriť tak, ako hovorí Písmo...

Čítajme len niekoľko miest Písma, ktoré hovoria o návrate Pána a o tom, čo sa už stalo a čo sa ešte stane. Sme jednoducho vďační a veríme, že Boh učiní všetko na základe Svojho Slova. On bdie nad Svojím Slovom, aby všetko naplnil.

Počúvajte slová z 1. Korintňanom 15:

„*Lebo medzi prvým som vám vydal, čo som aj prijal, že Kristus zomrel za naše hriechy podľa písem*“ Na základe Písem! Izaiáš 53 – zomrel na základe Písem, „*...bol pochovaný a na tretí deň vstal z mŕtvych podľa Písma.*“ Žalm 16:10–11 – všetko bolo napísane a všetko sa naplnilo.

Bratia a sestry, tu je tá skutočne smutná vec s Izraelom – Izrael Pána očakával ako panovníka a kráľa – nie ako niekoho, kto musí trpieť, ale kto sa posadí na trón ako Dávid, odstráni všetkých nepriateľov a prevezme vládu. A to sa vtedy nenaplnilo, to sa naplní, až keď príde dokonanie, pretože náš Pán musí v strede nepriateľov zjaviť Svoju moc, až kým nebudú všetci nepriatelia položení za podnož Jeho nôh. Potom začne svoju kráľovskú vládu. Musel však spásu najprv dokonáť. Neexistuje žiadne kráľovské panovanie bez tých spasených. Nad kým mal

panovať? Nad izraelským národom? Nie, Boh všetko viedol tak, že podľa Jeho večného spásneho plánu sú do toho zahrnuté všetky národy sveta.

V Novom i Starom zákone máme všetky tie biblické miesta:

„...na mieste, kde im bolo povedané: Vy nie ste mojím ľudom, že tam budú nazvaní synmi živého Boha.“ [Hozeáš 1:10, Rimanom 9:26]

Vezmime všetky miesta, ktoré hovoria o našom Spasiteľovi až po cestu na Golgotu, aby sa sám obetoval ako obeť. Ako často sme to na tomto mieste povedali? Pretože sa pôvodný hriech stal v záhrade Eden v tele z mäsa a krvi, musel náš Pán prísť v tele z mäsa a krvi, ale ostal Pánom – ten istý včera, dnes a naveky. Musel najprv dokončiť spásu, aby z nás učinil ľud kráľov a kňazov, ktorí budú panovať spolu s Ním.

Čítajme ešte z listu Galaťanom 3:7 a 8, kde je nám povedaných niekoľko vecí, ktoré sú vzácné a je potrebné zahrnúť ich do zvestovania:

„A tedy vedzte, že tí, ktorí sú z viery, sú synmi Abrahámovými. A Písmo predvidiac, že Bôh z viery ospravedľňuje pohanov, predzvestovalo Abrahámovi: Požehnané budú v tebe všetky národy.“

Všetky národy budú požehnané. Mohli by sme skutočne ísť do 1. Mojžišovej 12:3, do 1. Mojžišovej 15:5, do 1. Mojžišovej 18:18, kde dal Pán Abrahámovi zaslúbenia a i hlavné zaslúbenie: *„Požehnané budú v tebe všetky národy.“*

V Starom zákone, v Izaiášovi 49, máme ešte oznámenie, proroctvo, že Božia spása bude daná všetkým národom. Izaiáš 49:6:

„...a riekol: To je primálo, aby si mi bol služobníkom pozdvihnúť pokolenia Jakobove a navrátiť chránených z Izraela; ale som Ťa dal za svetlo pohanom, aby si bol Mojím spasením až po koniec zeme.“

Čítajme hneď v Skutkoch apoštolov 13, kde je hovorené priamo v súvislosti s týmto Slovom.

Prečo tieto biblické miesta preberáme? Aby sme si ukázali, že zvestovanie v Novom zákone bolo založené na tom, čo Boh zaslúbil v Starom zákone – v Písme. To isté činíme a musíme činiť aj my v tomto čase.

Skutki apoštolov 13 nás informujú o tom, čo sa vtedy stalo, a Pavol mal tú milosť poznať čas. V Skutkoch apoštolov 13:47–48 stojí: *„Lebo nám tak prikázal Pán, keď povedal...“*

Predstavte si: V Starom zákone to bolo proroctvo o našom milovanom Pánovi a Spasiteľovi a teraz Pavol hovorí: *„Nám tak prikázal Pán...“* – aby to biblické miesto z Izaiáša 49:6 postavil na svietnik. Tu stojí napísané:

„Položil som Ťa za svetlo národom, aby si bol spasením až do posledného kraja zeme.“

Aj verš 48:

„Keď to počuli pohania, radovali sa a oslavovali Slovo Pánovo, a uverili všetci, koľko ich bolo odriadených do večného života.“

Aj to je pramocné: Skutočne existujú ľudia, ktorých mená boli zapísané do knihy života zabitého Baránka pred založením sveta. A ako tu píše Pavol: *„...uverili všetci, koľko ich bolo odriadených do večného života.“*

A to zažívame aj my v našom čase. Ako som už predtým povedal – bude zjavené, či niekto len prichádza spolu s nami, alebo či len s nami šiel, alebo či ho Slovo oslovilo, či Slovo prijal a uchopil, či patrí k tým, ktorí sú *„...odriadení k večnému životu.“*

A potom k tomu ešte prichádza ten rozdiel medzi prvým a druhým vzkriesením. Pri prvom vzkriesení budú len tí, ktorých mená sú skutočne zapísané v knihe života zabitého Baránka. Pri druhom vzkriesení vojdú do večného života tí, ktorých mená sú napísané v knihe života. To môžete čítať v Zjavení 20.

Boh skutočne všetko usporiadal: Prvé vzkriesenie v spojení s návratom Ježiša Krista. Prvé vzkriesenie sa nedeje všeobecne pre Cirkev, ale pre všetkých tých, ktorí patria k Neveste Baránka, ktorí prídu na svadbu Baránka a budú vzatí.

Pri druhom vzkriesení budú všetci – tam nebude len kniha života, ale budú otvorené aj knihy a nastane súd. Ale tí, ktorých mená sú zapísané v knihe života, aj keď nepatrili k Neveste a nemali účasť na prvom vzkriesení, vojdú do večného života. Preto nikoho nesúdme, ale jednoducho Bohu ďakujme, že smieme svoje vyvolenie upevňovať. Povedzme to úprimne: Kto nemôže veriť vo vyvolenie, ten nemôže byť vyvolený. Veriť môžeme len tomu, k čomu sme skutočne určení.

Čítajme ešte niektoré vzácne biblické miesta z časov apoštola Pavla.

Všetci vieme, že musíme prejsť skrze rozličné skúšky a že sme zle porozumení. Čítajme niektoré biblické miesta z prakresťanstva, aby sme vedeli, čo sa v našom čase opakuje. Ak sme teraz Cirkev a taktiež Cirkev-Nevesta, tak sa musí a bude sa všetko opakovať – budeme označovaní ako sekta, tak ako boli i oni, budeme postavení pred súd, tak ako boli stavaní pred súd oni – všetko sa bude opakovať tak, ako to bolo na počiatku.

Čítajme k tomu stručne zo Skutkov apoštolov 17:2:

„A Pavel podľa svojej obyčaje vošiel k nim. A po tri soboty hovoril s nimi z Písem...“

Takže na základe toho, čo stálo vtedy napísané a stojí napísané ešte dnes. Potom čítame priamo vo verši 11:

„A tí boli šlachetnejší ako tí v Tesalonike a prijali Slovo s celou ochotou a skúmali Písma každý deň, či je tomu tak.“

Tí jedni to prijali, vzali do ruky Písmo, čítali a sami sa presvedčili – „Ako nám je to tu predkladané, tak to tu stojí napísané.“ Oni tomu neverili len preto, že to Pavol kázal, oni otvorili Bibliu, otvorili Sväté Písmo, čítali a presvedčili sa, že to, čo je kázané a učené, skutočne súhlasí s tým, čo predpovedali proroci v Svätých Písmach.

V kapitole 18, verš 28 potom čítame: *„...lebo pádne usviedčal Židov, verejne, a poukazoval Písmami, že Kristus je Ježiš.“*

Toto bola ich veľká núdza – že tento opovrhnutý mal byť Mesiášom. A Pavol si dal tú námahu, prečítal im všetky biblické miesta a ukázal im, že Kristus musel najprv trpieť, zomrieť a vstať z mŕtvych, aby sa naplnilo všetko, čo bolo o Ňom povedané v Starom zákone.

Prejdime priamo ku kapitole 26 a budeme prekvapení, ako Boží muž v prvej generácii všetko dôkladne od základu vyložil. V Skutkoch apoštolov 26 by sme mali čítať od verša 1, aby sme videli celú reč Pavla Agrippovi. Čítajme teraz len Skutky 26:6:

„A tiež aj teraz pre nádej na zaslúbenie, ktoré dal Bôh našim otcom, stojím pred súdom...“

Stál pred súdom, musel sa zodpovedať a vyložiť, že nádej, ktorú má izraelský národ na základe zaslúbenia, sa naplnila.

Vo verši 17 potom čítame: *„...vytrhujúc ťa z rúk izraelského ľudu a z moci pohanov, ku ktorým ťa ja teraz posielam, aby si otvoril ich oči, aby sa obrátili od tmy k svetlu a od moci satana k Bohu, aby dostali odpustenie hriechov a podiel medzi posvätenými vierou, vierou vo Mňa.“*

Tu dal Pán sám poverenie a hneď potom vo verši 22 a 23 čítame, ako Boží muž hovoril pri svojej obhajobe. Skutky 26:22–23:

„Ale dostanúc pomoc od Boha stojím až do dnešného dňa a svedčím i malému i veľkému nehovoriac ničoho iného, iba to, čo vraveli proroci, že sa bude diať, i Mojžiš...“

Prečo zakladáme všetko na Svätom Písme? Tak to bolo konané na počiatku a tak to musí byť teraz na konci. A potom vo verši 23 prichádza k hlavnému bodu:

„...totiž že či je to možné, aby Kristus mohol trpieť a či prvý zo zmŕtvychovania mŕtvych bude zvestovať izraelskému ľudu i pohanom svetlo.“

Všetko nám bolo povedané – Pavol musel skutočne všetkým prejsť, ale Boh ho mohol použiť k tomu, aby nám a všetkým, ktorí žili od toho času, vyložil Božiu radu, aby sme mali Božiu orientáciu a videli Starý a Nový zákon navzájom spojený a vedeli, že je medzi nimi Božia harmónia.

Vráťme sa na moment k zaslúbeniu pre náš čas. Ak by sme o tom hovorili nejakému letničnému kazateľovi, tak všetci majú rovnakú odpoveď: „Ach, zaslúbenie o Eliášovi sa naplnilo už vtedy s Jánom Krstiteľom.“

Ale Ján Krstiteľ neprišiel pred hrozným dňom Pána. Vtedy sa slnko nezatmelilo a mesiac sa neobrátil na krv a ani hviezdy počas 2 000 rokov stále ešte nespádli. On bol tým mužom, ktorého Pán poslal pred Sebou, aby Mu pripravil cestu. Ale v ev. Matúša 17 Pán potvrdil oboje a povedal: „*Eliáš príde najprv a napraví všetky veci...*“ A potom ohľadom Jána Krstiteľa: „*Eliáš už prišiel...*“

Oboje je pravda: „príde“ a aj „už prišiel“ – zaslúbenie pre minulosť a zaslúbenie pre budúcnosť. Kto berie len verše 12 a 13, a nie aj verš 11... My musíme vziať verš 11: „*Eliáš príde najprv a napraví všetky veci...*“ Náš Pán potom potvrdil službu Jána Krstiteľa, ale to jedno neruší to druhé. To jedno potvrdzuje to druhé. To jedno skrze naplnenie a to druhé v tom, čo ešte ležalo v budúcnosti.

Bratia a sestry, na tomto mieste hovoríme o tom, že nám Boh skutočne zveril Svoje Slovo a že vo všetkých bodoch smieme veriť tak, ako hovorí Písmo.

Ako sme včera čítali z 2. Korinťanom 13 – musíme čítať verš predtým aj verš potom, aby sme presne vedeli, čo je povedané vo verši, ktorý tu bol položený ako otázka.

Bratia a sestry, zhrňme, o čo sa dnes jedná. Jedná sa jednoducho o to: Poznajte deň a jeho zvesť! Poznajte zaslúbenia, ktoré Boh dal, poznajte, že vy sami ste deťmi zaslúbenia, tak ako v čase Abraháma. Izmael bol len splodený syn, ale na zaslúbenom synovi – Izákovi – spočívalo celé Božie požehnanie. Sú deti zaslúbenia, ktoré veria Slovu zaslúbenia, a nikto im to nemôže vziať, pretože im to bolo zjavené skrze Svätého Ducha. Žijeme teda skutočne v tom najmocnejšom čase. Boh naplnil Svoje Slovo a poslal Svojho služobníka a proroka.

Aj to tu musí byť raz ku Pánovej cti povedané: Kto by si v 60. rokoch myslel, že skutočná zvesť so všetkým, čo k tomu patrí, plné evanjelium a plná spása bude kázané všetkým národom a jazykom? Ako sa brat Branham radoval, že ľudia boli pripojení cez telefón a tu i tam mohli počúvať! Ako by sa radoval dnes, ak by mohol prežiť, čo Boh práve teraz koná? Kto sme my? Kto bol Pavol? Kto boli? Len nástroje v Božej ruke.

Ako sme včera preberali – náš Pán ku nám všetkým volá: „*Podťte všetci ku Mne...*“ My neprichádzame len ku Pavlovi alebo k bratovi Branhamovi, prichádzame k Pánovi, prichádzame k Nemu takí, akí sme. Ako som už často povedal a budem to opakovať: „Ak sa Božiemu mužovi nepodarí nastoliť spojenie Boha k ľuďom a ľudí k Bohu, tak tento muž nesplnil Svoje poverenie.“ My nemáme spojenie od nás k vám, ale od Boha k ľudu a od Božiemu ľudu k samému Bohu tak, aby bolo každému jednému zjavené Slovo a každý jednotliviec prežil Svoju záchranu. Aj to nás skutočne odlišuje od všetkých ostatných v celom svete, ktorí hovoria stále znova: „Prorok povedal“, „Prorok povedal...“. Nie! Naším poverením je biblicky usporiadať všetko, čo brat Branham povedal, ale zvestovať Ježiša Krista, toho ukrižovaného, Jeho, ktorý sa vráti, nášho Pána a Ženícha. A povedať Neveste: „Toto je zvesť: Hľa, Ženích prichádza, vyjdite na stretnutie s Ním.“

To je skutočne ten bod, bratia a sestry. Mohli by sme čítať zo Skutkov apoštolov, ako sa musel Pavol zodpovedať, ako bol on a tí jeho označení za sektu... Nám sa v tomto čase vodí presne tak isto. Sme Bohu jednoducho vďační, že nekráčame so širokou masou, ale s Pánom. Putujeme skutočne s Bohom, postavili sme sa na Božiu stranu a veríme tak, ako hovorí Písmo.

Povedzme to ešte raz, bratia a sestry, toto je ten najmocnejší, najväčší a najkrajší čas v celých spásnych dejinách počas 2 000 rokov a my máme tú prednosť teraz žiť.

Dovoľte mi ešte raz povedať aj toto: Myslím na časy, keď ešte existovala železná opona a na to, ako mi bolo, keď sme cestovali do východných krajín – na všetkých hraniciach nám bola vždy kladená tá istá otázka: „Máte pri sebe Biblie? Máte kresťanskú literatúru?“ Úplne jedno, do akej krajiny východnej Európy sme cestovali, pri príchode vždy padala tá istá otázka: „Máte pri sebe Biblie?“, „Máte pri sebe kresťanskú literatúru?“ Ak teraz pomyslíme na to, že Boh otvoril hranice a že brat Branham predpovedal, že keď sa skončí rozdelenie Nemecka a krajina bude opäť zjednotená, tak sa naplní, čo Boh Pán predpovedal.

Bratia a sestry, Boh nám skutočne daroval mnoho, mnoho milosti – už v čase železnej opony. Jednoducho nádherné, ako Boh všetko viedol.

Myslite však na to, keď mi bolo ukázané, že sa dvere otvorili a že bola volaná Nevesta z východoeurópskych krajín, tak som v tom videní stál tak ako tu na pódiu, ale bola to úplne iná sála a na tejto strane boli dvere, ktoré sa otvorili, a potom prišli z každej krajiny slúžiaci bratia a Nevesta, ktorá k tomu patrila, a všetci zaujali svoje miesta, až kým sa sála nenaplnila do posledného miesta. A potom zaznela trúba a vedel som: Teraz je to tak ďaleko – Pán skutočne volá von zo všetkých národov a jazykov.

Aj to smie byť raz povedané: Nikdy som sa nemiešal do náboženstva a ani v budúcnosti to nebudem činiť. Vy viete, že som kázal v Káhire, Damasku, v Halabe a vo všetkých týchto krajinách a mestách, ale nikdy som sa nemiešal do politiky a náboženstva, ale jednoducho som zvestoval Božie Slovo.

Veríme, že Pán má Svoj ľud vo všetkých jazykoch a že dvere sú otvorené vo všetkých národoch a jazykoch a že tí poslední budú zavolaní. Teraz máme ešte aj možnosť priniesť všetkým národom to isté Slovo prostredníctvom prenosu cez internet.

Bratia a sestry, je to skutočne ten najmocnejší a najdôležitejší časový úsek v celých spásnych dejinách a rozhodnutie, ktoré teraz učiníme, si so sebou vezmeme do večnosti. Preto je jednoducho dôležité skúmať Písmo, aby bol každý presvedčený pred Bohom. Nie je to len zvesť, je to Božia zvesť so všetkými zaslúbeniami založenými na Svätom Písme, tak aby Boh mohol skutočne prísť ku Svojmu právu a nikto viac nehovoril: „To je zvesť brata Branhama.“ Nie, je to Božia zvesť Božiemu ľudu v tomto čase. Tak ako vtedy Pavol zvestoval Slovo v Božom poverení a bolo mu povedané: „...som si ťa zvolil za služobníka a za svedka ... pohanov, ku ktorým ťa ja teraz posielam“ [Skutky 26:17], tak dostal predsa aj brat Branham Božie poverenie. Veď to nie je len jedno prežitie z 11. 6. 1933, ale aj 7. 5. 1946 a stále znova dával Pán pokyny a my sme sme povedať, že nám Boh daroval milosť správne porozumieť všetko, čo zvestoval, a zaradiť to do Svätého Písma. My sme skúmali Sväté Písmo a mohli sa presvedčiť, že všetko je zvestované na základe Svätého Písma – či je to Božstvo alebo krst...

Bratia a sestry, prejdite skrze všetky kresťanské spoločenstvá a charizmatikov – všetci majú učenie Trojice, všetci veria, že Boh je zložený z troch večných osôb... Nie, Boh je jeden Boh a jedným Bohom

ostane! On sa nám zjavil v nebi ako Otec, na zemi v Synovi a v nás skrze Svätého Ducha. Boh nad nami, s nami a v nás.

A to isté sa týka aj krstu: Môžu sa stokrát odvolávať na Matúša 28:19, ak s tým neprejdeme ku vykonaniu, tak nemáme odpoveď – musíme ísť od jedného biblického miesta k druhému, aby sme dostali odpoveď od Boha. Smieme skutočne povedať: Boh dal svetlo v čase večera, Boh zjavil Svoje prorocké a učiteľské Slovo a my máme vnútorný súhlas ku každému Božiemu Slovu. Na úvod sme to zreteľne počuli a skutočne veríme, že Slovo vykonáva, k čomu bolo poslané.

Nech Boh Pán nás všetkých, ktorí sme tu zhromaždení, a všetkých, ktorí sú vo svete s nami a s Pánom spojení, požehná, žeby sme poznali hodinu, zvesť a zvestovateľa, aby nikto neprechádzal pomimo s opovrhnutím, ako sme čítali včera z ev. Lukáša 7 a 11 – „...*farizeovia a zákonníci pohrdli radou Božou sami proti sebe nie súc pokrstení od neho.*“

Ako je to dnes? Všetci, ktorí sa dnes zdráhajú pokrstiť sa na meno Pána Ježiša Krista, zavrhnú spásnu radu nášho Boha a nepoznali, že v žiadnom inom nie je spása (ako to stojí v Skutkoch 4:12), a ľuďom pod nebom nie je dané žiadne iné meno, v ktorom by mohli byť spasení, ako meno nášho Pána Ježiša Krista. To zdôrazňujeme a zvestujeme a berieme na seba potupu Ježiša Krista a pri návrate Pána sa budeme radowať. Tešíte sa, že smieme veriť tak, ako hovorí Písmo, že nás Boh tak skutočne omilostil?

Ako sme včera povedali: Po vzkriesení Pán hovoril s tými Svojimi a ukázal im všetko, čo stálo napísané a naplnilo sa. Presne tak je to aj dnes – Ten povstálny Svoje napísané Slovo učinil zjaveným a živým a toto Sväté zjavené Slovo sa k Nemu nevráti späť prázdne, ale teba a mňa vezme so sebou, vykoná v tebe a vo mne to, k čomu bolo poslané. Z milosti budeme patriť k tým, ktorí sú pri návrate Ježiša Krista pripravení.

Obzvlášť vy, ktorí prichádzate z ďaleka, aby ste boli účastní pri zhromaždeniach – prijmite a uchopte vo viere: Vyplatí sa prichádzať, byť pod hlasom Slova a počuť Božie Slovo. Spoločne prežívame našu prípravu a z milosti spoločne prežijeme i dokonanie.

Jemu, nášmu drahému Pánovi buď vzdaná všetka česť a klaňanie v Duchu a pravde teraz a na všetky veky.

Povstaňme...

Niektó napísal email, že mám poďakovať vedúcemu spevokolu a že sú všetci požehnaní skrze spev a hudbu, skrze všetko, čo sa na tomto mieste

ku Božej cti deje. Všetci sme s Pánom spojení – zo všetkých národov, jazykov a národností.

Haleluja, haleluja...

Vďaka Ježiš...

Očakávame ťa...

Ježiš príde...

Maranatha...

Amen. Vlastne je to veľmi jednoduché – Ježiš sa vráti, očakávame ťa... Jednoducho nádherné, že môžeme Pánu vzdávať chválu vo všetkých jazykoch.

Ak má niekto pranie byť pokrstený, zdvihnite ruku. Tu vidím jedného. Kto sa chce nechať pokrstiť? Dvaja, traja – dobre – po bohoslužbe pôjdeme ku krstu a všetci, ktorí sa chcú nechať pokrstiť a uzavrieť s Bohom zmluvu dobrého svedomia.

Nech speváci prídu dopredu a my všetci spievame s nimi známe piesne vo všetkých jazykoch. Spievame zo srdca a sme Bohu skutočne vďační. Nech Boh Pán tento záver týždňa mimoriadne požehná a Svoje Slovo nanovo v našich srdciach potvrdí a daruje istotu, že sa všetko deje podľa Jeho Slova. Halelujah. Boh požehnaj všetkých mladistvých. Boh požehnaj všetkých.

[pieseň spevokolu]

Na to hovoríme všetci zo srdca amen.

Predtým ako zaspievame ďalšiu pieseň, budeme sa modliť – máme dnes núdze v manželstve a rodinách, máme núdze v našom strede. V úvodnom Slove sme počuli, že Pán môže dať viac, ako prosíme. Verte len, že sa to skutočne stalo a že moc satana je porazená, hadovi bola hlava rozdrtená, náš Pán vytiahol osteň smrti a mohol zvolat: „...*bol som mŕtvy, ale hľa, som živý na veky vekov. Amen. A mám kľúče pekla i smrti.*“ [Zjavenie 1:18]

Náš Pán je Víťaz z Golgoty! Prosím, vy ste tu dnes so svojimi prosbami a Pán do vášho srdca vložil zaslúbenie dať: „...*nesmierne viac než prosíme alebo rozumieme.*“ vo vašom manželstve, v rodine – čokoľvek to môže byť! Vezmite dnes Boha za Jeho Slovo! Dnes sme počuli Jeho hlas, počuli sme Jeho Slovo, veríme mu a dnes uvidíme Božiu slávu!

[pieseň spevokolu]

Na to hovoríme všetci amen.

Viete, čo mi bolo v piesni nápadné? „Ak by aj rty mlčali, tak srdce sa stále modlí...“ Počúvajte prosím dobre! To platí pre všetkých, ktorí už uverili. Pre všetkých, ktorí by sa veriacimi chceli stať, platí Slovo: „*Kto vzýva meno Pánovo, bude spasený!*“! Neexistuje žiadna záchrana duše bez toho, aby sme ústami vyjadrili: „Milovaný Pane, ja ťa potrebujem, prijímam ťa.“ Neexistuje žiadna záchrana duše so zatvorenými ústami! Ani jediná! „*Kto vzýva meno Pánovo, ten bude zachránený!*“ [Rimanom 10:13] Všetko na svojom mieste! Ó, chválené a velebené buď nádherné meno Pána, nášho Boha.

Boh je nám všetkým milostivý, On nás zavolať a my mu smieme z milosti posvätiť naše životy. Boh je verný vo všetkých veciach.

Milovaný Pane, požeň naj našich bratov, požeň naj našu sestru. Polož Ty sám na nich Svoje ruky a požeň naj ich. Požeň naj vykonanie krstu a požeň naj nám všetkým, ktorí smieme veriť tak, ako hovorí Písmo, a smieme sa nechať pokrstiť, tak ako hovorí Písmo. Žeby sme báдали v Svätom Písme, aby sme videli, ako to skutočne je – či s témou Božstva, či s témou krstu – my sme skúmali Sväté Písmo ako tí vtedy na počiatku a sme Ti vďační, že môžeme veriť a krstiť tak, ako hovorí Písmo, ako nám to bolo zanechané ako svedectvo z pracirkvi z času apoštolov.

Ďakujeme Ti, milovaný Pane, že sa smieme vo všetkom vrátiť späť na počiatok a veriť tak, ako hovorí Písmo, krstiť tak, ako o tom svedčí Písmo. Posväcujeme Ti našich milých, ktorí sa chcú nechať pokrstiť, a prosíme Ťa o Tvoje požeň nanie. Áno, požeň naj nás všetkých a buď s nami všetkými. Amen

[Modlitba brata]

Chvála a česť buď Pánovi.

Myslite vo svojich modlitbách aj na mňa – včera som to už oznámil – vo štvrtok idem na Kubu. Sme jednoducho vďační, že Pán otvára srdcia a dvere a že smieme niesť Jeho Slovo. Využijeme všetok čas, tak ako stojí napísané: „...*vykupujúc si čas, lebo dni sú zlé.*“ [Efežanom 5:16] a taktiež: „...*ide noc, keď nebude môcť nikto pracovať.*“ [Ján 9:4] A preto by sme chceli využiť čas. Dohromady sú všade naplánované zhromaždenia vo februári, marci a apríli, a ak Pán v medzičase príde, tak máme istotu, že boli všetci dosiahnutí. Na svadobnej hostine Baránka bude každé miesto obsadené, žiadne miesto nebude prázdne, všetci budeme z milosti pri tom.

Nech Boh obzvlášť požeň ná v celom svete všetkých slúžiacich bratov, kazateľov a všetkých, ktorí nesú zodpovednosť v rôznych krajinách

a zboroch. Boh nech mimoriadnym spôsobom požehná slúžiacich bratov v celom svete, nech daruje múdrosť, milosť, ctibázeň pred Slovom Božím, schopnosť zaradiť všetky výroky proroka do prorockého Slova a všetko, čo bolo povedané učiteľsky, zaradiť do biblického poučenia a potom necháme aj sami seba biblicky zaradiť.

Ako som už spomenul, bratia z Holandska už vytlačili pozvánky a tešia sa na zhromaždenia – sme všetci jednoducho vďační.

Prosím, neste obzvlášť mňa a i všetkých slúžiacich bratov vo vašich každodenných modlitbách. Ak Boh chce, tak budeme mať na začiatku apríla opäť zhromaždenia v Böblingene, tak aby mohli prísť všetci z juhu, z Rakúska a zo Švajčiarska. Počas prvých víkendov oznámime, kde a kedy sa budú zhromaždenia konať.

Smieme vziať pozdravy na Kubu? Budem tam s bratom Ervinom Pacheco, dobrým prekladateľom z angličtiny do španielčiny. Skutočne veľmi dobrý preklad. Spoločne letíme a budeme tam Pánu slúžiť a prinesieme Božiu zvesť. Amen.